

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 6 de gener del 1937

nº 1

SALUT AL POBLE ANTIFEIXISTA !

Estem en un dels moments més difícils de la vida de Catalunya; estem fent una guerra a mort contra el feixisme invasor i, al mateix temps, Catalunya avança impulsant una Revolució que, a l'enderrocar privilegis, estableix les bases d'un nou sistema econòmic-social que acabarà amb les desigualtats irritants. En aquest moment, la Federació de Barcelona-Ciutat, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que des dels primers instants ocupa un lloc preeminent i de tota responsabilitat en la lluita contra el feixisme, vol afermar la seva posició, i vol fer sentir la seva veu, reflexe del sentir i del pensar de les masses antifeixistes que segueixen la nostra bandera en els camins de la lluita al front, i de la instauració de la nova societat que s'està estructurant.

Mentres les bales feixistes maten als nostres germans al front de batalla, a la rereguarda es basteix una societat nova. Les forces d'Esquerra que en tot moment i des de tots els llocs han lluitat contra els privilegis del capitalisme, han d'ocupar, i ocupen, un lloc en aquesta tasca constructiva a la qual, d'altra banda, tenen el deure imperiós de cooperar tots els sectors antifeixistes. I si al front les bales de l'enemic comú no fan distincions entre nosaltres, cal que a la rereguarda siguem igualment tots els que portem a terme una obra de conjunt.

Ara bé; per a portar a terme una tasca profitosa és necessari l'acompliment d'una sola condició: UNITAT. Unitat d'acció al front de batalla. Unitat d'acció a la rereguarda. Si algun sector antifeixista vol imposar el seu ideari als altres sectors, el resultat no pot ésser altra que l'inici d'una lluita interna que cal evitar a tota costa. Que cal evitar, perquè la unitat d'acció és la única manera d'assolir el triomf en la guerra i el triomf de la revolució. I nosaltres que estimem ambdues coses, i que volem assolir el doble triomf, afirmem que de la nostra part posarem el màxim esforç per tal d'assolir i mantenir la unitat que per al triomf es necessita. I ho fem i ho farem així perquè, fent-ho d'aquesta manera, sabem que vencerem el feixisme i salvarem la llibertat política de la nostra Catalunya i, triomfant la Revolució, salvarem la llibertat econòmica i social del nostre proletariat.

El nostre BUTLLETÍ no serà, doncs, altra cosa que el mitjà d'expressió dels nostres punts de vista, el reflexe de l'actuació dels nostres homes al front i a la rereguarda, i el portantveu

A 1937 / d.

de l'actuació i vitalitat dels nostres organismes, Oficials i de Partit, a Barcelona, tot sota el comú dominador de la UNITAT anti-feixista.

Sota els plecs de la nostra bandera barrada, exponent màxim de la nostra catalanitat i del nostre fervor democràtic, saludem als nostres germans de Partit que lluiten per l'ideal d'un demà millor; als que ja han caigut en compliment del seu deure; i als germans socialistes, comunistes i anarquistes que, junt amb nosaltres, lluiten per tal d'assolir aquella nova societat justa, i humana, que entre tots estem creant.

-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-D-

Els traidors de sempre

MENTRE CAMBÓ AFIRMA QUE LA REBEL·LIÓ FEIXISTA HA ESTAT UN DEURE PATRIÒTIC, UN DIARI CATÒLIC FRANCÈS DEMOSTRA TOT EL CONTRARI.

Cambó, el traïdor de sempre; el que davant la tragedia que viu el nostre poble hauria d'estar callat i avergonyit, avui encara opina. I no s'acontenta solament amb opinar, sinó que, a més escriu, i escriu per al "gran públic" internacional. Un dia els seus articles apareixen en els grans rotatius de Londres; un altre dia és la premsa de la Roma feixista la que fa sentir la veu rogallosa de l'ex ministre de la monarquia espanyola. I és d'aquesta manera com el gran traïdor segueix consumant la traïció a la nostra Catalunya.

La "Gazzeta del Popolo" va publicar fa pocs dies unes interessants declaracions del cap de la "lliga". Diuen així: "La rebel·lió nacional ha estat un deure patriòtic que s'ha d'imposar als veritables espanyols. Ningú pot deixar de complir amb aquest deure.

"Abans de la rebel·lió es toleraven totes les provocacions. Els encarregats de conservar l'ordre (?) eren els primers en provocar tota mena de violències. Abans de la insurrecció militar, n'hi havia prou amb que s'aixequés un puny i una bandera roja, per tenir el dret de robar o assassinar sense que es perseguís als malfactors, restant tots en la més immunda impunitat."

Cambó s'escandalitza del que succeix actualment a Catalunya, i presenta el nostre país com un exemple clàssic del que desitjen i volen els comunistes i anarquistes. "El règim actual de Catalunya solament és comparable al sistema de terror d'Hongria, quan va estar dominada per les bandes d'assassins que capitanejava B.ela Kun."

I per evitar a Espanya el terror comunista (?) els militars patriotes, en representació de tot el poble, s'han aixecat en armes per així defensar la Pàtria, la Religió i la Família. I acaba dient què, en nom de l'ordre i de la legalitat - ja sabem com entenem la legalitat la gent que pensa com Cambó - s'ha de cercar la justificació de l'aixecament militar.

I bé, no cal que siguem nosaltres els que ens defensem de les acusacions d'un mal català. Els fets són com són. No com uns o altres volem que siguin. Referint-se a la lluita al país basc - i, en l'aspecte polític tot el que es diu referent al país basc pot aplicar-se a Catalunya - un diari catòlic francès, "La Croix" del dia 2 del corrent mes de gener, s'expressa en els termes següents:

"El fet que els militars es vagin sublevar a Espanya contra la democràcia i el regionalisme, amb l'excusa de salvar a Espanya i defensar la religió, ha indignat profundament l'opinió de la immensa majoria dels bascos, ferint la seva ànima profundament democràtica i cristiana.

"Nosaltres crèiem al començament, ens deia una coneguda personalitat del Partit nacionalista basc, que es tractava d'una nova militarada; per aixó, de moment, varem prendre una posició expectant. Però al veure com es succeïen els esdeveniments varem comprendre que es tractava de quelcom més, i varem haver d'intervenir

en defensa pròpia.

"De fet, la protesta existent en el fons de tots els pits bascos va acabar per traduir-se en una explosió d'indignació, que va impulsar a agafar les armes a tots els habitants, quan varen veure que el seu territori, on hi regnava la tranquil·litat més completa i on no hi existia el més petit perill de comunisme, ni de persecució religiosa, era invadit, com una terra de conquesta, pels carlistes navarresos, els quals als crits de VIVA LA RELIGIÓ i VIVA ESPAÑA! entraven per Cegama, Segura i Atoun, sense que ningú els hagués atacat.

"El rumor popular assegura que els requetés portaven al davant el capellà de Lazaun, don Mónico, el qual portant en una mà un gran crucifix i en l'altre un fusell, alentava la seva tropa al crit de: POR SAN MIGUEL Y POR LA RELIGIÓN!. Era la guerra.

"Per als bascos, un fet era evident: el moviment militar, secundat pels carlistes i falangistes, no era, segons ells un moviment dirigit solament contra el comunisme, sinó contra les fermes aspiracions d'autonomia del país basc, i la defensa de la religió, en aquest cas, els semblava solament un pretext invocat pels nacionals - es a dir els facciosos - per tal de dissimular altres mircs polítiques."

No es, doncs, en defensa de la Patria, Religió i Família, que s'han aixecat els militars facciosos. Són altres els mòbils que els han llançat a la lluita. I entre aquest mòbils hi ha l'ofegament de les llibertats dels pobles; concretament, en el nostre cas: contra la llibertat de Bascònia i contra la llibertat de Catalunya. Contra la llibertat que en un temps havia simulat defensar Cambó, però que quan ha vist que la llibertat de Catalunya, portava aparellada la llibertat econòmica i social del nostre proletariat, ha renegat d'ella, i ha abandonat la defensa de la llibertat de la Patria per tal de defensar els privilegis del patrimoni, representat en ell per la set d'acumular milions i més milions, encara que sigui a costa de milers de vides dels catalans que lluiten per a l'assoliment d'una Catalunya lliure, en la qual hi podrà viure només homes lliures i homes dignes. I és inútil dir que en aquesta Catalunya no hi podrà viure mai la tènica persona d'un Cambó.

NOTICIARI DE LA QUARTA COLUMNA MACIÀ-COMPANYS

Delegació a Barcelona

El company Marinó, cap de les Oficines de la Quarta Columna a Barcelona ens transmet la següent nota:

"Es comunica a tots els familiars dels nostres milicians que lluiten al front d'Aragó, Sector d'Alcanyis, que han de passar per les nostres Oficines Generals de la Quarta Columna Macià-Compans, instal·lades a la Rambla de Catalunya, núm. 24, principal (telèfon 13.114), per tal de recollir els girş que hem rebut del front i cobrar els subsidis que els corresponguin.

Aquesta disposició de pagament, ha pogut portar-se a terme gracies a les gestions fetes pels companys del Comitè de la Federació de Barcelona-Ciutat d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb la qual cosa s'evitarà molesties i retiros de cobrament als familiars dels milicians, que en tot moment ofrenen llurs vides per la causa antifeixista, guiats per la bandera de les quatre barres.

Als Ajuntaments de Catalunya

Es prega als Alcaldes de les poblacions de: Tarragona, Vilanova i la Geltrú, Terrassa, Castellvell i Vilar, Farnés de la Selva, Olesa de Montserrat, Campdevànel, Arbúcies i La Bisbal, que, prèvia autorització per escrit dels familiars dels combatents, tin-

guin a bé passar per les Oficines Generals de la Quarta Columna Macià-Companys, Rambla de Catalunya, 24, principal, Barcelona; a fi de recollir els subsidis corresponents als milicians de la seva localitat.

El cobrament pot fer-se tots els dies de 9 a 1 i de 4 a 8.

MÉS VOLUNTARIS D'ESQUERRA AL FRONT

Són en gran nombre els voluntaris que diàriament enrolen a la Caserna d'Esquerra Republicana de Catalunya. Aquest entusiasme és una demostració ben evident dels catalans que volen lluitar a la Columna dels Presidents, si es té en compte que Esquerra Republicana de Catalunya fa vuit dies va enviar, per tal d'afegir-se a la Quarta Columna, les Centúries Josep Sunyol Garriga i Llibertat.

Tots els voluntaris abans de sortir per al front són sotmesos a un detingut reconeixement mèdic i hom els exigeix una documentació de la seva adhesió a la causa antifeixista.

L'inscripció continua oberta a l'esmentada Caserna per a les cinc properes centúries en formació.

-x-x-x-x-x-

NOTICIARI DE LA FEDERACIÓ BARCELONA-CIUTAT D'E.R.C.

Tots els Centres i Casals d'Esquerra Republicana de Catalunya, són pregats d'enviar a les Oficines de Propaganda d'aquesta Federació, una relació de tots els actes i festivals que organitzin, així com també les notes que vulguin donar a la publicitat. El nostre BUTLLETÍ diari les publicarà a les seves pàgines, i la nostra Emissora E.R.C.1 les radiarà. D'aquesta manera obtindran la màxima difusió i eficàcia.

Els companys natalassers afiliats al nostre Partit, han de presentar-se al Comitè d'aquesta Federació de Barcelona-Ciutat, Rambla de Catalunya, 26, per tal de comunicar-los-hi un assumpte relacionat amb el seu ofici.

-o-o-o-o-o-o-o-o-